

vi nu skal til at arbejde med denne store Lov, som skal være Haandbog for enhver Dommer og for enhver Sagfører, og som mange Gange skal bruges af Lægmand, vilde det være godt, om vi havde det alt sammen i een Bog. Ændringerne her er ikke større, end at de kan føjes ind i de enkelte Paragraffer. Loven kan optrykkes igen, men lad den beholde den gamle Dato, under hvilken den er født.

Kommer Lovforslaget i et Udvalg, hvad jeg maa antage efter tidligere Udtalelser, kan jeg billige det; helt nødvendigt synes jeg ikke, det maatte være, da vi jo i Virkeligheden har set paa Forslaget og i Realiteten er enige om det hele.

Axel Møller: Jeg haaber ikke, at den snævre Kreds, vi efterhaanden er blevet, skal tages som et Udtryk for Befolkningens Interesse for Retsplejereformen; saa saa det jo ikke saa godt ud.

Det er ikke meget indgribende Ændringer, der her foreslaas, og flere af dem er utvivlsomt Forbedringer som f. Eks. Bestemmelsen om Skyldneres Forbeholdret, Ret til i Tilfælde af Eksekution at tilbageholde til deres eget og Families Underhold et større Beløb end efter den tidligere Bestemmelse. Ogsaa Bestemmelserne i §§ 6, 7 og 9 om Udvidelse af Underrettens Kompetence er sikkert Fremskridt; jeg vilde ligesom flere af de foregaaende Talere ikke have været betænkelig ved at gaa op til 1 000 Kr. Andre af de foreslaaede Ændringer er ret omtvistelige, f. Eks. Bestemmelsen i § 3 om de danske Jurister og Bestemmelserne om Appelreglerne ved Sø- og Handelsretten. Jeg kan her slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen). Forskellige andre Bemærkninger af de ærede tidligere Ordførere kan jeg ogsaa slutte mig til. Jeg finder det ikke nødvendigt at forlænge Debatten her; man kan jo i det Udvalg, der bliver nedsat, og som jeg henstiller bliver et særligt Udvalg, gaa disse Punkter efter. Jeg vil dog gerne henlede Opmærksomheden paa, at man i dette Udvalg ogsaa maa undersøge, om der ikke er andre Punkter i Retsplejereformen, der trænger til Ændring. Der er forskellige Bestemmelser, som der ogsaa kunde være Tale om at ændre. Jeg vil eksempelvis nævne Bestemmelsen i § 1017 om Pressens Stilling. Det forekommer mig, at der her bliver lagt for stærke Baand paa Pressens Frihed. En Pressemand kan efter den Formulering, Loven har, ret uskyldigt

komme i Klemme for Referater af Domsforhandlinger.

For øvrigt gælder det om Retsplejereformen, at den staar og falder med Personerne. Vi kan skrive saa udmærkede Love, vi vil; naar vi ikke sørger for, at de Personer, der har med disse Loves Gennemførelse at gøre, bliver fuldt ud kvalificerede til at tage det Arbejde op, der skal gøres, naar vi ikke noget Resultat. Og jeg vil allerede paa dette Tidspunkt advare imod at spænde Forventningerne om alle de Fordele, vi skal faa ved Retsplejereformen, alt for højt. Jeg er selv Tilhænger af Retsplejereformen og venter mig mange gode Resultater, men man skal ikke tro, at alt det gamle har været slet; og at alt det nye bliver godt.

Gerud Jensen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Justitsminister en Tak for Bestemmelsen i Lovforslagets § 22 om, at Randers Købstad og Nørhald, Støvring og Galten Herreder fremdeles bliver to Retskredse. Herved imødekommes et almindeligt Ønske fra alle Beboere paa Egnen, baade i By og paa Land. Da jeg tidligere har anført de Grunde, der i høj Grad taler for, at de nævnte Retskredse ikke, som i Loven om Rettens Pleje af 11. April 1916 bestemt, udgør een Retskreds, men at der som nu foreslaaet bliver to Retskredse, skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind derpaa.

Da jeg under Finanslovbehandlingen i Aar atter omtalte denne Sag, svarede den højtærede Justitsminister mig, at han havde det Indtryk, at det ikke var Befolkningens Ønsker, jeg tolkede, men at jeg gik et Par Embedsmænds Ærinde. Saa snart denne Udtale af Ministeren kom til Befolkningens Kundskab derovre, satte man sig i Bevægelse for at bibringe Ministeren en anden Opfattelse, og der indsendtes da til Justitsministeriet et Andragende for at støtte mig i mine Bestræbelser for, at By og Land ikke blev slaet sammen i een Retskreds. Andragendet blev anbefalet af Randers Amtsraad og Randers Byraad og af samtlige Sogneraad i Nørhald, Støvring og Galten Herreder. Det er mig derfor en Glæde og Tilfredsstillelse, at dette Forslag er fremkommet, og det vil vække Tilfredshed hos de paagældende Beboere baade i By og paa Land. Jeg føler mig overbevist om, at Kravets Berettigelse ogsaa vil blive erkendt af Rigsdagen, og jeg tager det som et godt Varsel, at der af flere af de ærede Ordførere er udtalt Velvillie overfor denne Sag, som jeg her tillader mig paa det bedste at anbefale til Rigsdagens Velvillie.